

קיצור ב'. ענין שיהא אדם זהיר בתפ"מ מפני שאז זמן הענג למעלה. ולכן נענה. אך למה זמן הענג בתפ"מ, וצ"ל שהענג הוא מהמנחה. והענין דבתפ"מ יש ב' מדריגות תשבה"ע וקטרת. פלוגתא דרבנן ור"י כו'.

ג) והנה להבין ב' בחי' אלו בתפ"מ צ"ל תחלה ההפרש בין קרבנות לקטרת וידוע דהקרבת קרבנות ה' על מזבח החיצון וקטרת על מזבח הפנימי, אבל על מזה"ח לא הקטירו קטרת, רק בשעת הקרבת הנשיאים ה' הוראת שעה שהקטירו קטרת על מזה"ח. והיינו מפני שה' אז חנוכת המזבח. וכמו התינוק כשמתנכין אותו לילך לביה"ס, פעם ראשונה תולכים עמו גדולי ונותנים לו מתנות מרובות כדי לחנכו, ואח"כ תולך בעצמו, כמו"כ כדי לחנך את המזבח הקטירו עליו קטרת שהוא מדרי' גבוה יותר, וכמב' בלק"ת ד"ה ואת חנוכת המזבח ובד"ה ואת חנוכת המזבח (מ"ם). אבל אח"כ ה' הקרבת הקרבנות על מזה"ח וקטרת על מזה"ס. וכנגד זה בעבודה בנפש האדם יש ג"כ ב' בחי' חיצוניות הלב ופנימיות הלב. והנה להבין זה צ"ל תחלה ענין הקרבנו' הנה כתי' את קרבני לחמי לאשי שהקרבנות הם לחם לאשי, אשי הם השרפי' שנק' שרפי' ע"ש שנשרפו בהביטול לאלקות, וזהו אשי אש שלי. והענין דהנה כתי' שרפי' עומדים ממעל לו וקאי על מ"ש תחלה ואראה את אד' יושב על כסא רם כו' וע"ז קאמר שרפי' עומדים ממעל לו, היינו ממעל לש' אד'. ולכאור' צ"ל איך שיך שהשרפי' שהם מלאכי' דבריאה ששרש התחתום הוא מש' אד' בחי' מל', דאצי' יעמדו למעלה מש' אד' היינו למעלה משרשם. אך הענין דהנה איתא בשם הבעש"ט ד"ל דבכ"מ שרצון תאדם שם ה"ה כאלו עומד שם. וזהו שארד"ל מח' טובה הקב"ה מצרפה למעשה, מאחר שרוצה באמת ה"ז כאלו עשה. וכן בהיפך אם רוצה איזה דבר בתענוגי' גשמי' ה"ה נעשה אותו הדבר, וכידוע מה שהראה הבעש"ט ד"ל לתלמידו שור בכובע של שבת והיינו שאותו האיש אכל בשור בתארה גדולה ונעשה שור והכובע לא נשתנה מפני שהיא בגד של שבת, כך א' כ"ק אאמרר וצללה"ה בש"ק ויגש ש' תר"מ. ואני לא שמעתי הדר'). והיינו מפני שרצון הוא הכח הנעלה מכל כחות הנפש ומושל ושולט על כולם, ולכן במקום שרצונו שם כאלו הוא עומד שם. וכמו"כ יובן בשרפי' שהם משיגים איך ששרש חיותם הוא רק משם תארה בעלמא, וא"ס עצומה קדוש ומובדל, ולכן אני הוי' לא שניתי שלא יש שום שינוי כו' אתה קודם כו' ואתה לאחר כו', והגם שנתתו העולמות וכמ"ש בראשית ברא אלקי', אך ה"ה מתארה בעלמא שאין תארה פועל שום שינוי בהעצם כנ"ל (פ"א). וזהו שא' קדוש קדוש תוי' צבאות, צבאות הוא שם דברי' אות הוא בצבא דילי', והוי' הוא מקור תאורות, והיינו אור המאיר בבריאה. וכדי שיומשך ה' צבאות צ"ל תחלה ג"ס קדוש הם ג' צמזומי' ואח"כ נמשך הוי' צבאות אות הוא בצבא דילי' שהוא רק תארה בעלמא, וכמו אות א' מענין שלם. והשרפי' משיגי'

בגו"כ"ק בשוה"ג: נלע"ד קרבנות מגיע' לבחי' שמך קדוש, וקטורת לבחי' אתה קדוש.